RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 67.609 van 30 juli 1997.
in de zaak A. 75.085/VII-15.675.

In zake : Eduard BOON,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. HAMELS en E. FRANCIS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VANDEPUT,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8

DE VOORZITTER VAN DE IVe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Eduard BOON op 25 juli 1997 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van "het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling dd. 10 juli 1997 (...), houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de dwangmaatregel van 11 februari 1997 opgelegd aan verzoeker door de afdeling Milieu-inspectie van AMINAL, houdende bevel om uiterlijk op 15 augustus 1997 van de niet-vergunde varkensstallen (225 varkens ouder dan 10 weken), gelegen op het adres Drogenhof 9 te 3210 Lubbeek, definitief stop te zetten" en waarin hij tevens vraagt dat een dwangsom zou worden opgelegd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 juli 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 juli 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN STEEN, die loco Advocaten J. HAMELS en E. FRANCIS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. VANDEPUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant op 10 oktober 1991 akte nam van, wat verzoekers varkensstapel betreft, de uitbating van 335 gespeende varkens; dat met een besluit van 21 september 1995 de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling de vergunning voor de uitbreiding met 225 varkens weigerde; dat verzoeker tegen dat laatste besluit een vordering tot schorsing en een annulatieberoep bij de Raad van State instelde; dat de vordering tot schorsing werd verworpen bij arrest nr. 58.492 van 7 maart 1996; dat het annulatieberoep nog hangende is; dat op 11 februari 1997 de afdeling milieu-inspectie van AMINAL, buitendienst Vlaams-Brabant, een dwangmaatregel lastens verzoeker heeft genomen, inhoudende dat uiterlijk op 15 augustus 1997 de exploitatie van de niet-vergunde varkensstallen (225 varkens ouder dan 10 weken) (stallen A, B, C) definitief moet worden stopgezet; dat het op 18 februari 1997 door verzoeker bij de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling ingestelde beroep tegen die dwangmaatregel op 10 juli 1997, bij de

beslissing waarvan verzoeker thans de schorsing vraagt, ongegrond werd verklaard en de bestreden dwangmaatregel werd bevestigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoeker in essentie betoogt dat hij alle biggen jonger dan 10 weken zal moeten afmaken, hetgeen niet alleen meebrengt dat hij het inkomen zal moeten ontberen dat deze biggen later zullen opbrengen, maar ook dat hij biggen van elders zal moeten betrekken, hetgeen leidt tot een financiële meerkost en tot een groter risico op varkenspest, en voorts dat hij zijn 65 zeugen zal moeten laten afmaken;

Overwegende dat uit hetgeen werd uiteengezet aangaande de toedracht van de zaak, blijkt dat verzoeker thans over een vergunning beschikt voor het uitbaten van 335 gespeende varkens; dat verzoeker dit ook niet betwist; dat hij enkel stelt dat hij niet méér vergunningsplichtige varkens houdt dan het vergunde aantal; dat, naar hij verklaart, verzoeker daar bovenop wel nog een aantal niet vergunningsplichtige biggen jonger dan 10 weken zou houden; dat hij ook nog preciseert dat het vergunde aantal van 335 gespeende varkens is ingedeeld in 70 zeugen en 265 andere varkens;

Overwegende dat artikel 2 van het bestreden besluit als volgt luidt:

> "De bestreden dwangmaatregel die overeenkomstig artikel 65 §4 van titel I van het Vlarem op datum van 11 februari 1997 aan de heer Eduard BOON, Drogenhof 9, 3210 Lubbeek, werd opgelegd door de Afdeling Milieu-inspectie Vlaams-Brabant van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, houdende bevel aan de heer BOON om uiterlijk op 15 augustus 1997 de exploitatie van de niet-vergunde varkensstallen (225 varkens ouder dan 10 weken), gelegen op voornoemd adres, definitief stop te zetten,wordt bevestigd";

Overwegende dat het bestreden besluit dus enkel betrekking heeft op "niet-vergunde varkensstallen (225 varkens ouder dan 10 weken)"; dat volgens zijn verklaring verzoeker voor al zijn varkensstallen en al de daarin ondergebrachte vergunningsplichtige varkens over de vereiste vergunningen beschikt, zodat de bestreden dwangmaatregel, die enkel betrekking heeft op niet-vergunde varkensstallen, inzonderheid het houden van 225 varkens ouder dan 10 weken, hem geen nadeel kan toebrengen; dat, voor zover verzoeker, in strijd met zijn verklaring, echter niet voor alle varkensstallen en alle daarin ondergebrachte varkens over de vereiste vergunningen zou beschikken -en de dwangmaatregel hem dus in die mate kan raken- men dan moet vaststellen dat het nadeel te wijten is aan het eigen foutief handelen van verzoeker en het dus niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende bovendien dat noch in het beschikkend gedeelte van het bestreden besluit, noch in de aanhef ervan, noch in de dwangmaatregel die op 11 februari 1997 in eerste aanleg werd genomen, te lezen staat dat verzoeker geen biggen meer zou kunnen houden jonger dan 10 weken; dat zoals verzoeker op het eerste gezicht terecht doet gelden, het houden van varkens jonger dan 10 weken niet vergunningsplichtig is, vermits

in de indelingsrubriek 9.4.1 van de bijlage 1 van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning prima facie enkel een vergunningsplicht werd opgelegd voor het houden van zeugen, beren en/of gebruiksvarkens ouder dan 10 weken;

Overwegende dat voorts de bestreden dwangmaatregel nergens expliciet beveelt 65 zeugen te verwijderen; dat verzoeker beschikt over een aktename geldend als vergunning voor het houden van 335 varkens, waarin, volgens wat verzoeker uiteenzet, ook 70 zeugen begrepen zouden zijn; dat uit niets blijkt dat de bestreden dwangmaatregel inhoudt dat verzoeker de vergunde zeugen zou moeten verwijderen;

Overwegende derhalve dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen;

Overwegende dat aangezien de vordering tot schorsing moet worden verworpen, ook de vordering tot het opleggen van een dwangsom dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juli 1900 zevenennegentig, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **J. DE BRABANDERE.**